İkinci Olağanüstü İtiraz Olmaz

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay Ceza Genel Kurulu	22.03.2022	Ret

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2022/90	2022/190	CMK 308, TCK 62, 6362 s.K. 107/1

ÖZET

Manipülasyon mahkûmiyetini onayan Daire kararına zamanaşımı itirazı reddedildikten sonra Başsavcılık bilirkişi ve TCK 62 gerekçeleriyle yeniden itiraz etti. CGK, itiraz yetkisinin aynı daire kararı için bir kez kullanılabileceğini belirterek itirazı reddetti.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/bassavcilik-ikinci-olaganustu-itiraz-manipulasyon-cgk-2022-190/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

Ceza Genel Kurulu 2022/90 E. , 2022/190 K.

"İçtihat Metni"

Kararı Veren

Yargıtay Dairesi : 7. Ceza Dairesi

Mahkemesi :Asliye Ceza

Sayısı : 216-64

Mülga 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'nda düzenlenen işleme dayalı manipülasyon suçundan sanık ...'ın beraatine ilişkin ... 11. Asliye Ceza Mahkemesince verilen 11.06.2014 tarihli ve 553-170 sayılı hükmün, Cumhuriyet savcısı ve katılan vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay (Kapatılan) 19. Ceza Dairesince 30.03.2016 tarih ve 18395-14177 sayı ile;

"Sanığın, haklarında hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilen diğer sanıklar ..., ..., ..., ..., ... ve ... ile birlikte İMKB'de işlem gören ... Meyve ve Gıda San. AŞ hisse senedinde gerçekleştirdikleri manipülatif işlemlerle yapay fiyat ve piyasa oluşumuna neden olduğunun iddia edildiği olayda; 31.10.2007 tarihli SPK Denetleme Raporuna göre işlem yasaklısı sanığın anılan şirketin yönetim kurulu başkan yardımcısı, diğer sanıklardan ... ve ...'ın yönetim kurulu üyesi olup

..., ... ve ...'ın ... şirketlerinde çalıştıkları, yine ...'ın şirket genel müdürü ...'ın oğlu olduğu, alım satım işlemlerinin yapıldığı ... ve ...'a ait iş yatırım hesaplarının müşteri temsilcisi ...'un 09.03.2007 ve 08.10.2007 tarihli beyanlarında hesapların sanık tarafından açıldığını belirttiği, ... ve ... ...'a ait hesaplardaki adres bilgilerinin ... şirketlerine ait olduğu, yatırımcı grubu adına açılmış hesaplardan gerçekleştirilen işlemlerin finansmanının bir bankanın ... Ticari Şubesi nezdinde diğer sanıklar adına açılmış hesaplara nakit olarak yatırılan tutarlarla sağlandığı ve kasa hareketlerinin incelenmesi sonucunda finansmanın aralarında ... Meyve ve Gıda San. AŞ'nin de bulunduğu ... şirketlerinden sağlandığının anlaşıldığı, soruşturma ve yargılama sırasında aldırılan 25.06.2008 ve 06.03.2014 tarihli bilirkişi raporlarına göre sanığın TCK'nın 37/1. maddesi kapsamında diğer sanıkların eylemlerinden sorumlu olduğu gözetilerek atılı suçtan mahkûmiyetine karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde karar verilmesi," isabetsizliğinden bozulmasına karar verilmiştir.

Bozmaya uyan Yerel Mahkemece 07.02.2017 tarih ve 216-64 sayı ile; sanık ...'ın piyasa dolandırıcılığı suçundan TCK'nın 37/1. maddesi delaletiyle 6362 sayılı Kanun'un 107/1, TCK'nın 52/2, 6362 sayılı Kanun'un 107/1-son, TCK'nın 52/4 ve 53. maddeleri uyarınca 4 yıl hapis ve 1.579.807,00 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına, taksitlendirmeye ve hak yoksunluğuna karar verilmiştir.

Bu hükmün de sanık müdafisi tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay (Kapatılan) 19. Ceza Dairesince 23.05.2018 tarih, 2514-6198 sayı ve oy çokluğu ile;

"5237 sayılı TCK'nın 'Dava zamanaşımı süresinin durması veya kesilmesi' başlıklı 67. maddesinin ikinci fıkrası;

'Bir suçla ilgili olarak;

a) Şüpheli veya sanıklardan birinin savcı huzurunda ifadesinin alınması veya sorguya çekilmesi,

b) Şüpheli veya sanıklardan biri hakkında tutuklama kararının verilmesi,

c) Suçla ilgili olarak iddianame düzenlenmesi,

d) Sanıklardan bir kısmı hakkında da olsa, mahkûmiyet kararı verilmesi,

Hâlinde, dava zamanaşımı kesilir.' şeklinde düzenlenmiş olup, dava zamanaşımını kesen nedenler, bir suçla ilgili olarak; şüpheli veya sanıklardan birinin Cumhuriyet savcısı huzurunda ifadesinin alınması veya sorguya çekilmesi, şüpheli veya sanıklardan biri hakkında tutuklama kararının verilmesi, suçla ilgili olarak iddianame düzenlenmesi ve sanıklardan bir kısmı hakkında da olsa, mahkûmiyet kararı verilmesi olarak belirtilmiştir.

Dava zamanaşımının kesilme nedenleri sayılırken madde metninde kullanılan 'şüpheli veya sanıklardan birinin', 'şüpheli veya sanıklardan biri hakkında', 'sanıklardan bir kısmı hakkında da olsa' ibarelerinden dolayı 'dava zamanaşımının sirayeti' ilkesinin benimsendiğinin anlaşıldığı, iştirak hâlinde bir suç işlendiği takdirde şeriklerden biri hakkında dava zamanaşımını kesen işlemler yapılmış ise haklarında madde metninde sayılan işlemler yapılmamış olan şerikler hakkında da dava zamanaşımı süresi kesilmiş olacaktır. Nitekim, Yargıtay Ceza Genel Kurulu kararları ile öğretide de aynı görüş benimsenmiştir.

Yapılan açıklamalar ışığında somut olay incelendiğinde; iştirak hâlinde 6362 sayılı Kanun'un 107/1. maddesinde tanımlı 'Piyasa Dolandırıcılığı' suçunu işleyen sanık ...'ın savunması 03.11.2008 tarihinde alınmış olsa da şeriklerden ...'ın savunmasının 12.06.2009 tarihinde alındığı, tüm sanıklar açısından zamanaşımı sürelerini son kesen sebebin 12.06.2009 tarihindeki ...'ın savunması olduğu, bu tarihten karar tarihine kadar 8 yıllık olağan zamanaşımı süresinin dolmadığı" açıklamasıyla onanmasına karar verilmiştir.

Daire Üyeleri ....ve ....;

"Sayın Çoğunluk ile aramızdaki uyuşmazlık; sanık ... hakkında dava zamanaşımının gerçekleşip gerçekleşmediği konusuna ilişkindir.

...Yukarıdaki açıklamalar ve içtihatlar ışığında somut olayımıza baktığımızda; sanık ...'ın savunmasının 03.08.2008 tarihinde alındığı ve zamanaşımın bu tarihte kesildiği, diğer sanığın açıklamalarının sanık ...'ın durumunda herhangi bir değişiklik yapmadığının dosya içeriğinden net bir şekilde anlaşıldığı, diğer sanığın sorgusu yapılmasa dahi mevcut delillerle adı geçen sanık ... hakkında karar verilebileceği dikkate alınarak adı geçen sanık hakkındaki davanın tefrik edilerek bitirilme olanağı varken, davanın tefrik edilmeyip kaçan sanıkların zorunluluk olmaksızın beklenerek yakalandıklarında haklarındaki zamanaşımını kesen nedenlerin sanık ...'a sirayet ettirilmesi, sanık lehine getirilmiş bir kanun hükmünün sanık aleyhine yorumlanması anlamına gelir ki; böyle bir yorumun ceza hukukunun temel ilkeleriyle bağdaşması mümkün değildir. Bu durumda sanık ... hakkında sorgusunun yapıldığı 03.08.2008 tarihinden hüküm tarihine kadar asli zamanaşımı süresinin geçmesi nedeniyle kamu davasının düşürülmesi gerekirken, diğer sanığın sorgusunun yapıldığı 12.06.2009 tarihinde zamanaşımının kesildiği ve kesme nedeninin daha önce sorgusu yapılan ...'a da sirayet ettiği gerekçesiyle asli zaman aşımı süresinin hüküm tarihinde dolmadığından bahisle Yerel Mahkemece verilen mahkûmiyet hükmünün onanmasına dair sayın çoğunluk görüşüne katılmamaktayız." düşüncesiyle karşı oy kullanmışlardır.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı ise 15.11.2018 tarih ve 87457 sayı ile;

"...Ayrıntıları Yargıtay 19. Ceza Dairesinin 23.05.2018 gün ve 2018/2514 Esas, 2018/6198 Karar sayılı ilamının muhalefet şerhinde belirtildiği üzere; '...TCK'nın 67/2. maddesinin konuluş amacının, iştirak hâlinde işlenen suçlarda sanıklardan herhangi birisi hakkında dava zamanaşımını kesen usulü işlem yapılmış ise anılan usulü işlemin tüm sanıklar açısından da zamanaşımının kesilmiş sayılacağı konusunda kuşku yoktur. Ancak haklarında zamanaşımını kesen usulü işlem daha önce yapılan örneğin daha önce sorguya çekilerek sorgu aşamasını geçiren sanık açısından; sonradan yakalanan başka bir sanığın sorguya çekilmesinin zamanaşımını kesen bir işlem olarak kabul edilmesinin kanun koyucunun amacına uygun olduğunu söylemeye imkân yoktur. Aksi takdirde, hakkındaki iddiaların bir an önce sonuçlanması için üzerine düşen bütün görevleri eksiksiz bir şekilde yerine getiren sanık açısından; sırf kaçarak yargılamayı uzatmak isteyen başka bir sanığın yakalanarak sorguya çekildi diye zamanaşımının bir kez daha kesildiğini kabul etmek, ülkemizinde taraf olduğu Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin olmazsa olmazını teşkil eden adil yargılanma hakkını ihlal edeceği gibi kurallara uyan sanık ile kurallara uymayan sanığın aynı şekilde muameleye tabi tutulması anlamına gelir ki! Böyle bir sonucun ceza hukukunun temel ilkelerinden

olan hakkaniyet ve kanun önünde eşitlik ilkelerine aykırı olacağı ve iştirak hâlinde işlenen suçlardan dolayı, sanıkların tamamının yakalanmadığı durumlarda; asli zaman aşımı süresinin dolduğundan bahisle düşme kararı verilmesini imkânsız hâle getireceği gibi Yargıtay uygulamalarına da aykırı olacağı açıktır.

Aksi taktirde, özellikle iştirak hâlinde işlenen suçlarda; temyiz aşamasında incelemeye konu sanık açısından asli zamanaşımı süresinin sona erdiği belirlense dahi; yakalanmayan sanıklardan herhangi birisinin yakalanarak ya da kendiliğinden teslim olarak hakkında zamanaşımını kesen herhangi bir işlemin yapılması ihtimaline binaen kesintili zamanaşımı süresi dolmamış ise düşme kararı verilemeyeceğinden; Yargıtaydaki inceleme sırasında dahi bu hususun araştırılması zorunlu hâle gelecektir. Oysa Yargıtay uygulamalarında böyle bir araştırmanın hiçbir zaman yapılmadığı bilinen bir gerçek olarak karşımıza çıkacaktır. Zaten bu yönde bir araştırma yapılmasının zorunlu olması hâlinde, böyle bir uygulamanın davaları sürüncemede bırakmak suretiyle zaten iş yoğunluğu oldukça fazla olan mahkemelerin iş yükünün iyice artmasına sebebiyet vereceği gibi ayrıca hukuk devletinde hakkındaki iddiaların bir an önce sonuçlandırılması için kanunlara son derece saygılı davranan kişilerin adil yargılanma hakkını ihlal edeceği konusunda kuşku bulunmamaktadır.

Yapılan açıklamalar ışığında somut olay incelendiğinde; 6362 sayılı Yasa'nın 107/1. maddesine muhalefet suçu için belirlenen ceza miktarına göre, asli zamanaşımı süresinin, TCK'nın 66. maddesi gereğince 8 yıl olarak belirlendiği, sanığın savunması 03.11.2008 tarihinde alındıktan sonra zamanaşımını kesen en son işlemin mahkûmiyet kararının verildiği 07.02.2017 tarihi olduğu gözetilerek, zamanaşımı nedeniyle sanık hakkında 5237 sayılı TCK'nın 66/1-e ve 5271 sayılı CMK'nın 223/8. maddeleri uyarınca davanın düşmesine karar vermesi yerine yazılı şekilde mahkûmiyet kararı verilmesinden dolayı, Yargıtay 19. Ceza Dairesinin anılan ilamındaki 'onama' görüşüne itiraz edilmiştir." görüşüyle itiraz kanun yoluna başvurmuştur.

CMK'nın 308. maddesi uyarınca inceleme yapan Yargıtay (Kapatılan) 19. Ceza Dairesince 26.11.2018 tarih, 8039-12381 sayı ve oy çokluğu ile itiraz nedeninin yerinde görülmediğinden bahisle Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca 02.03.2021 tarih, 587-61 sayı ve oy çokluğu ile; haklı bir nedene dayanmayan Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının reddine karar verilmiştir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı ise 10.11.2021 tarih ve 126339 sayı ile;

"...1- Özel Daire ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı arasında çözümlenmesi gereken ilk mesele, hükme esas alınan bilirkişi raporlarının alanında uzman olan kişiler tarafından düzenlenip düzenlenmediği noktasına ilişkindir.

Dosya kapsamında yapılan incelemelerde, suçun teknik bir suç olması ve suçun işlenip işlenmediğinin ancak alanında uzman olan bilirkişiler tarafından hazırlanacak raporlara göre karar verileceği açıktır.

CMK'nın 62 ve devamı maddelerine göre bilirkişilik, ceza yargılamasının konusunu oluşturan uyuşmazlığa ilişkin bir meselenin çözümünün, uzmanlık, özel veya teknik bilgiyi gerektirmesi

hâllerinde başvurulan bir kurumdur.

Buna göre, maddi gerçeğin ortaya çıkarılmasını amaçlayan ceza yargılamasında doğru sonuca ulaşabilmek için, doğru argümanların kullanılması gerektiği açıktır.

Yargıtay (Kapatılan) 19. Ceza Dairesinin güncel içtihatları incelendiğinde, piyasa dolandırıcılığı (manipülasyon) eylemlerini konu alan yargılamalarda, sanıkların hukuki durumunun tayin edilebilmesi amacıyla yaptırılacak bilirkişi incelemelerinde, bilirkişilerin hangi alanda uzman olmaları gerektiği açıkça belirtilmiştir.

İlgili dairesince verilen birçok güncel kararda, sanıkların atılı suçu işleyip işlemediklerinin ortaya konulması amacıyla; bir adet sermaye piyasası ve menkul kıymetler mevzuatı ile SPK kararları ve işlemleri alanında uzman, bir adet bankacılık veya mali müşavirlik alanında uzman, bir adet borsa ve hisse senetleri alanında uzman bilirkişiden oluşan en az üç kişilik bir bilirkişi heyeti marifetiyle, dosyada mevcut delillerin incelenmesi sonucu sanıkların her birinin ayrı ayrı 'varsa suç oluşturan eylemlerinin' Sermaye Piyasası Mevzuatı çerçevesinde somutlaştırılmak suretiyle ortaya konulması gerektiği açıkça belirtilmiş ve bu durum istikrar kazanmıştır.

İtiraza konu dosyada, 3 adet bilirkişi raporu alındığı, bu raporları hazırlayanların uyuşmazlığa konu olayı aydınlatabilecek uzmanlığa sahip olmadıkları görülmektedir. Şöyle ki;

25.06.2008 tarihli bilirkişi raporunu hazırlayanların, ceza hukuku, mali hukuk ve vergi hukuku alanında uzman olan bilirkişilerden; 15.03.2013 tarihli bilirkişi raporunu hazırlayanların üçünün de mali müşavir olan bilirkişilerden; 06.03.2014 tarihli bilirkişi raporunu hazırlayanların, ceza hukuku, ticaret hukuku ve mali müşavir olan bilirkişilerden oluştuğu görülmektedir.

Buna göre itiraza konu dosyada alınan bilirkişi raporlarının konu hakkında uzmanlığı bulunmayan bilirkişiler tarafından hazırlandığı ve bu durumun Dairenin istikrar kazanan uygulamalarına da aykırılık oluşturduğu görülmektedir.

Yüksek Dairece, istikrar kazanmış kararlarına aykırı bir şekilde alınan bilirkişi raporlarına göre Yerel Mahkemece verilen mahkûmiyet kararının bozulmasına karar vermesi gerekirken, suçun sübut bulduğuna yönelik kabulü usul ve yasaya aykırıdır.

2- Özel Daire ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı arasında çözümlenmesi gereken ikinci mesele ise sanık hakkında mahkûmiyet hükmü kurulurken TCK'nın 62. maddesinin uygulanıp uygulanmaması noktasına ilişkindir.

Mahkemece sanık hakkında 'sanığın geçmişi, fiilden sonraki ve yargılama sürecindeki davranışları, cezanın failin geleceği üzerindeki olası etkileri göz önüne alındığında takdiri indirim nedeni olarak kabul edilecek bir hâl gözlemlenmediğinden, TCK'nın 62. maddesinin uygulanmasına yer olmadığına' şeklindeki gerekçesi ile takdiri indirim nedenleri uygulanmamıştır.

İtiraza konu dosyanın yargılama sırasında geçirdiği safahat incelendiğinde;

Sanık hakkında üzerine atılı suçlardan dolayı 2 ayrı dosya üzerinden farklı mahkemelerce yargılama yapılmış, daha sonra dosyalar arasında hukuki ve fiili bağlantı olduğu gerekçesi ile

birleştirme kararı verilmiş, bu yargılama sonucunda birleşen dosyalardan biri hakkında beraat kararı verilmiş, bu karar Yargıtay denetimi sonucunda kesinleşmiştir.

İtiraza konu dosyada, sanık hakkında önceki yargılamada beraat kararı verilmiş, Yargıtayca yapılan inceleme sonucu verilen bozma kararı üzerine 4 duruşma yapılmış, sanığın ifadesi 23.12.2016 tarihinde talimatla ... mahkemelerinde alınmış, sanık talimata uyarak kendi rızası ile ifadeye gitmiş ve lehe hükümlerin uygulanmasını da talep etmiştir. Yargılama makamınca bozma öncesi yapılan duruşmalarda da sanığın ifadesi talimatla alınmıştır. Sanık müdafi de 07.02.2017 tarihli oturumda sanık hakkında lehe hükümlerin uygulanmasını talep etmiştir.

Yerel Mahkemece sanık hakkında TCK'nın 62. maddesinin uygulanmaması gerekçesine bakıldığında, 'sanığın yargılama sürecindeki davranışları' dikkate alınarak takdiri indirim hakkının kullanılmadığı belirtilmiştir. Ancak dosya safahatı incelendiğinde, sanık yargılama makamınca bir kez dahi görülmemiştir.

Ayrıntıları Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 07.07.2009 tarihli ve 2009/62 esas- 2009/191 sayılı kararında açıklandığı üzere;

Failin geçmişi, sosyal ilişkileri, fiilden sonraki ve yargılama sürecindeki davranışları ve cezanın failin geleceği üzerindeki olası etkileri gibi hususlar göz önünde bulundurularak TCK'nın 62. maddesi uyarınca indirim yapılıp yapılmayacağının hâkim tarafından serbestçe takdir edileceğinde kuşku bulunmamakta ise de; bu ifadenin, indirim yapılmasına veya yapılmamasına esas alınan nedenlerin temyiz mercisince denetlenemeyeceği şeklinde anlaşılmaması gerekir. Nitekim maddenin son cümlesi, 'Takdiri indirim nedenleri kararda gösterilir' şeklinde olup; bu cümle ile 62. maddenin uygulanması veya uygulanmaması açısından yargıca tanınan takdir hakkının 'dayanılan nedenler itibarıyla denetlenebilir nitelikte bir takdir hakkı' olduğu anlatılmak istenmiştir.

TCK'nın 62. maddesi uygulamada bir atıfet maddesi olmayıp koşulları mahkeme heyetince oluştuğu kanaatine varıldığı takdirde uygulanan yasa maddesi olması karşısında; yargılama aşamasında herhangi olumsuz bir davranışı dosyaya yansımayan, hem kendisinin hem de müdafisinin açıkça lehe olan hükümlerin uygulanması yönünde talebi bulunan sanık hakkında dosya kapsamı ile örtüşmeyen ve yasal olmayan gerekçeyle TCK'nın 62. maddesinin uygulanmaması açıkça hukuka aykırılık oluşturmaktadır.

Bu itibarla; Yerel Mahkeme hükmünün TCK'nın 62. maddesinin uygulanmamasına yönelik dosya içeriği ile örtüşmeyen gerekçesi nedeniyle bozulmasına karar vermesi gerekirken, hüküm kurması usul ve yasaya aykırıdır." görüşüyle itiraz kanun yoluna başvurmuştur.

CMK'nın 308. maddesi uyarınca inceleme yapan Yargıtay 7. Ceza Dairesince 22.12.2021 tarih ve 28699-17866 sayı ile itiraz nedenlerinin yerinde görülmediğinden bahisle Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

CEZA GENEL KURULU KARARI

Sanık ... ve inceleme dışı sanık ... hakkında bilgiye dayalı manipülasyon suçundan kurulan beraat hükümleri Özel Dairece onanmak suretiyle; inceleme dışı sanıklar ..., ..., ..., ..., ... ve ... hakkında işleme dayalı manipülasyon suçundan verilen hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararları, bu kararlara yönelik itirazın mercisince reddedilmesi suretiyle kesinleşmiş olup itirazın kapsamına göre inceleme sanık ... hakkında piyasa dolandırıcılığı (işleme dayalı manipülasyon) suçundan kurulan mahkûmiyet hükmüyle sınırlı olarak yapılmıştır.

Özel Daire ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlıklar;

1- Hükme esas alınan bilirkişi raporlarının alanında uzman olan kişiler tarafından düzenlenip düzenlenmediği,

2- TCK'nın 62. maddesinde düzenlenen takdiri indirim nedenleri hükmünün uygulanmasına yer olmadığına karar verilirken, yasal ve yeterli gerekçe gösterilip gösterilmediği,

Hususlarının belirlenmesine ilişkin ise de, Yargıtay İç Yönetmeliği'nin 27. maddesi uyarınca öncelikle; Ceza Genel Kurulunca Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının reddedilmesi üzerine aynı ceza dairesi kararı için tekrar olağanüstü itiraz kanun yoluna başvurulup başvurulamayacağının değerlendirilmesi gerekmektedir.

İncelenen dosya kapsamından;

Sanık ... ve inceleme dışı sanıklar ..., ..., ..., ..., ... ve ... hakkında ... Meyve ve Gıda Sanayi AŞ hisse senedinde 13.02.2007-05.03.2007 döneminde işleme dayalı manipülasyon yapılması nedeniyle mülga 2499 sayılı Kanun'un 5728 sayılı Kanun'un 372. maddesi ile değişik 47/1-A,2. maddesinin ihlal edildiğinden bahisle piyasa dolandırıcılığı (işleme dayalı manipülasyon) suçundan ... Cumhuriyet Başsavcılığınca 27.06.2008 tarih ve 10651-7072 sayı ile kamu davası açıldığı,

Sanık ... ve inceleme dışı sanık ... hakkında ... Meyve ve Gıda Sanayi AŞ'ye ilişkin olarak 11.01.2007 tarihinde kamuya yapılan özel durum açıklamasının yanıltıcı bilgi içermesi nedeniyle mülga 2499 sayılı Kanun'un 5728 sayılı Kanun'un 372. maddesi ile değişik 47/1-A,3. maddesinin ihlal edildiğinden bahisle bilgiye dayalı manipülasyon suçundan ... Cumhuriyet Başsavcılığınca 22.04.2009 tarih ve 4531-2668 sayı ile kamu davası açıldığı, ... 3. Asliye Ceza Mahkemesince 23.03.2012 tarih ve 609-106 sayı ile şahsi ve fiili irtibat bulunduğundan bahisle dosyanın ... 11. Asliye Ceza Mahkemesinin 2008/553 esas numaralı dosyası ile birleştirilmesine karar verildiği,

... 11. Asliye Ceza Mahkemesinin 11.06.2014 tarihli ve 553-170 sayılı kararı ile; haklarında bilgiye dayalı manipülasyon suçundan kamu davası açılan sanık ... ve inceleme dışı sanık ...'nun beraatine karar verildiği, işleme dayalı manipülasyon (piyasa dolandırıcılığı) suçundan kamu davası açılan sanık ...'ın beraatine, inceleme dışı sanıklar ..., ..., ..., ..., ...ve ... hakkında ise hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verildiği, verilen hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararları, bu kararlara yönelik itirazın mercisince reddedilmesi suretiyle kesinleştiği, Cumhuriyet savcısı ve katılan vekilinin temyizi üzerine Yargıtay (Kapatılan) 19. Ceza Dairesinin 30.03.2016 tarihli ve 18395-14177 sayılı kararı ile sanık ... ve inceleme dışı sanık ... hakkında

bilgiye dayalı manipülasyon suçundan kurulan beraat hükümleri onanmak suretiyle kesinleştiği, sanık ... hakkında işleme dayalı manipülasyon (piyasa dolandırıcılığı) suçundan kurulan beraat hükmünün ise bozulmasına karar verildiği, bozmaya uyan ... 11. Asliye Ceza Mahkemesinin 07.02.2017 tarihli ve 216-64 sayılı kararı ile sanık ... hakkında işleme dayalı manipülasyon (piyasa dolandırıcılığı) suçundan mahkûmiyet kararı verildiği, Yargıtay (Kapatılan) 19. Ceza Dairesinin 23.05.2018 tarihli ve 2514-6198 sayılı kararı ile sanık ... hakkında verilen mahkûmiyet hükmünün onanmasına karar verildiği,

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca 15.11.2018 tarih ve 87457 sayı ile; zamanaşımı nedeniyle sanık hakkında TCK'nın 66/1-e ve CMK'nın 223/8. maddeleri uyarınca davanın düşmesine karar verilmesi gerektiğinden bahisle Özel Dairenin onama kararının kaldırılması talebiyle itiraz kanun yoluna başvurulduğu, Ceza Genel Kurulunca 02.03.2021 tarih ve 587-61 sayı ile; dava zamanaşımının gerçekleşmediği anlaşıldığından, haklı bir nedene dayanmayan Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının reddine karar verildiği,

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca 10.11.2021 tarih ve 126339 sayı ile; hükme esas alınan bilirkişi raporlarının alanında uzman olan kişiler tarafından düzenlenmediği ve TCK'nın 62. maddesinde düzenlenen takdiri indirim nedenleri hükmünün uygulanmasına yer olmadığına karar verilirken yasal ve yeterli gerekçe gösterilmediği gerekçeleriyle, 15.11.2018 tarihli ve 87457 sayılı itirazın konusu olan Yargıtay (Kapatılan) 19. Ceza Dairesinin 23.05.2018 tarihli ve 2514-6198 sayılı kararının kaldırılarak Özel Dairece onanan ... 11. Asliye Ceza Mahkemesinin 07.02.2017 tarihli ve 216-64 sayılı hükmünün bozulmasına karar verilmesi gerektiği görüşüyle itiraz kanun yoluna başvurulduğu,

Anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlığın isabetli bir çözüme kavuşturulabilmesi için "Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itiraz yetkisi" konusuna değinilmesinde yarar bulunmaktadır.

Kanun yolları terimi, hâkim veya mahkeme tarafından verilen bir kararın, hatalı veya hukuka aykırı olması ya da tarafları tatmin etmemesi durumunda, maddi ve/veya hukuki açıdan bir kez daha aynı veya yargı erki içerisindeki başka bir merci tarafından incelenmesini sağlayan, CMK'nın 260 vd. maddelerinde düzenlenen hukuki çareler olarak tanımlanabilir (doktrindeki bir esere atıf).

Kanun yolları farklı açılardan sınıflandırılabilir. Bir ayrıma göre, dar anlamda kanun yolu ve geniş anlamda kanun yolu olarak ikiye ayrılır. Dar anlamda kanun yoluyla, yasada açıkça kanun yolu olarak adlandırılmış olan yasal çareler; geniş anlamda kanun yoluyla ise kanun yolu özelliğine sahip olmakla birlikte yasada açıkça kanun yolu olarak adlandırılmamış olan yasal çareler kastedilir. Bu ayrıma göre 1412 sayılı CMUK'da birinci grubu itiraz ve temyiz; ikinci grubu yargılamanın yenilenmesi ve yazılı emir oluşturmaktaydı (doktrindeki bir esere atıf).

5271 sayılı CMK'da ise kanun yolları, olağan ve olağanüstü şeklindeki ayrım esas alınarak düzenlenmiştir. Bu ayrımda daha önce verilen kararın kesinleşip kesinleşmediği hususu belirleyici olmaktadır. Kesin olmayan kararlara karşı gidilebilen kanun yolları olağan; kesin ve kesinleşmiş kararlara karşı gidilebilen kanun yolları ise olağanüstü kanun yolları şeklinde isimlendirilmektedir.

Buna göre itiraz, istinaf ve temyiz olağan; Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itirazı, Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığının itirazı, kanun yararına bozma (yazılı emir) ve yargılamanın yenilenmesi ise olağanüstü kanun yollarını oluşturmaktadır (doktrindeki bir esere atıf).

5271 sayılı CMK'nın "Kanun Yolları" başlıklı altıncı kitabının, birinci kısmında genel hükümler (md. 260-266); ikinci kısmında olağan kanun yolları, itiraz (md. 267-271), istinaf (md. 272-285) ve temyiz (md. 286-307); üçüncü kısmında ise olağanüstü kanun yolları, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itirazı (md.308), Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığının itirazı (md. 308/A), kanun yararına bozma (md. 309-310) ve yargılamanın yenilenmesi (md. 311-323) düzenlenmiştir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itiraz yetkisi, 5271 sayılı CMK'nın 308. maddesinde;

"(1) Yargıtay ceza dairelerinden birinin kararına karşı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, re'sen veya istem üzerine, ilâmın kendisine verildiği tarihten itibaren otuz gün içinde Ceza Genel Kuruluna itiraz edebilir. Sanığın lehine itirazda süre aranmaz.

(2) İtiraz üzerine dosya, kararına itiraz edilen daireye gönderilir.

(3) Daire, mümkün olan en kısa sürede itirazı inceler ve yerinde görürse kararını düzeltir; görmezse dosyayı Yargıtay Ceza Genel Kuruluna gönderir." şeklinde yer almaktadır.

Bölge Adliye Mahkemeleri ile kanunda açık hüküm bulunması durumunda ilk derece mahkemeleri kararlarının, temyizi sonucu Yargıtay ilgili Ceza Dairesince incelenmesi ile olağan kanun yolları sona ermektedir. Ancak bu aşamadan sonra 5271 sayılı CMK'nın 308. maddesi uyarınca olağanüstü kanun yolu olan Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı'nın itirazı gündeme gelebilecektir.

5271 sayılı CMK'nın 308. maddesi uyarınca itiraz kanun yoluna, Yargıtay Ceza Dairelerinden biri tarafından temyiz veya kanun yararına bozma incelemesi sonucu verilen kararlar konu olabilecektir. Her ne kadar olağanüstü kanun yollarına, kesin ve kesinleşmiş kararlara karşı gidilebildiği belirtilmiş ise de Ceza Genel Kurulunun 01.10.2013 tarihli ve 314-394 sayılı kararı başta olmak üzere istikrar kazanmış kararları ve yerleşmiş uygulamaya göre ceza dairelerince verilen bozma kararlarına karşı da olağanüstü itiraz kanun yoluna başvurabilir. İtiraz, daire kararında gerek maddî ve gerek usul hukukuna aykırı olduğu saptanan hususlara yönelik olabilir. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı itiraz yasa yoluna başvurusunu "itirazname" denilen belgeyi düzenleyerek yapar. İtiraz başvurusunda itiraz nedenlerinin açık ve gerekçesiyle birlikte yazılı olarak bildirilmesi gerekir.

Görüldüğü gibi bu yol, Yargıtay Ceza Daireleri kararlarına karşı başvurulan olağanüstü bir kanun yolu olup bu yetki Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısına aittir. Yargıtay Cumhuriyet savcıları Yargıtay Kanunu'nun 28. maddesi uyarınca Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı adına bu yetkiyi kullanır. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının olağanüstü kanun yollarından birisi olan itiraz kanun yoluna başvurabilmesi için ön koşul; Yargıtay ceza daireleri tarafından temyiz incelemesi yapılarak bir karar verilmesidir. Hakkında temyiz incelemesi yapılarak hüküm kurulmayan sanık hakkında itiraz kanun yoluna başvurulması mümkün değildir.

Kanun'da, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının ilamın kendisine verildiği tarihten itibaren 30 gün içinde ceza daireleri kararlarına karşı itiraz kanun yoluna başvurabileceği öngörülmüş, ancak sanık lehine itirazlarda süre aranmayacağı kuralı benimsenmiştir. Buna göre, sanık aleyhine sonuç doğuracak şekilde belirlenen aykırılıklarla ilgili olarak Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısına tanınan ve olağanüstü bir kanun yolu olan itiraz 30 günlük süre ile sınırlandırılmış olup, bu süre Özel Daire kararının Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına verildiği tarihten itibaren başlayacak, süre geçtikten sonra sanık aleyhine itiraz yoluna gidilemeyecektir.

Olağanüstü olmak, kesinleşmiş kararlara karşı istisnai bir denetim yolu sağlamak demektir. Başsavcının itirazı yolunun “istisnai” nitelikte olması, eğer başka denetim yolu varsa, onun kullanılmasını gerektirir. Bununla birlikte 5271 sayılı CMK’nın olağanüstü kanun yolları bölümünde yer alan 308. maddesinde düzenlenen Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı'nın itirazının, Özel Daire kararlarındaki hukuka aykırılıkların, Ceza Genel Kurulu tarafından giderilmesini isteme ve bu yolla içtihat birliğini sağlama işlevini görmesi ve ayrıca kamuoyunun tatminine yönelik bir yönü de bulunmaktadır. Buna karşın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itirazına hangi hâllerde başvurulacağına ve hangi hukuka aykırılıkların bu yolla denetleneceğine ilişkin Kanun metninde bir açıklık bulunmamakta ise de olağanüstü bir kanun yolu olan itiraz kanun yoluna başvurabilmek için hukuka aykırılık hâlinin ciddi boyutlara ulaşması gerekmektedir. Ciddi boyutlara ulaşmayan veya sonuca etkili olmayan kanuna aykırılıkların bu yöntemle denetlenmesi, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itirazının amaç ve kapsamıyla bağdaşmayacaktır.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının kapsamı günümüze kadar çeşitli Ceza Genel Kurulu kararlarına konu olmuş, bu bağlamda; "eleştiriye ilişkin düşüncelerin reddine dair daire kararlarının itiraz olunabilecek nitelikte kararlardan olmadıkları" (CGK’nın 16.11.1964 tarih ve 470-464), "kabule göre yapılan bozmalara karşı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itiraz yoluna başvuramayacağı" (CGK’nın 17.03.1998 tarih 18-91 ve 07.02.2012 tarih 297-22), “Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının olağanüstü bir yasa yolu olması nedeniyle sonuca etkili olmayacak türden hukuka aykırılıkların bu yasa yoluna konu olamayacağı” (CGK’nın 30.11.2010 tarih ve 233-241) “Yargıtay Ceza Daireleri tarafından verilen sanığının tutukluluk hâlinin devamına ilişkin kararlara karşı, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının olağanüstü itiraz yasa yoluna başvurma yetkisinin bulunmadığı” (CGK’nın 29.03.2011 tarih ve 49-28), “görev konusunun Yargıtayca inceleme konusu dahi yapılamayacağı bir durumda, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kesin nitelikteki merci tayini kararını hükümsüz kılacak bir sonuç doğmasına neden olacak şekilde itiraz yasa yoluna başvurma olanağının bulunmadığı” (CGK’nın 27.12.2011 tarih ve 158-296) kabul edilmek suretiyle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itiraz yetkisinin belirli yönlerden sınırlandırılması gerektiğine karar verilmiştir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca gösterilen itiraz nedeniyle bağlı olunup olunmadığı hususunda gerek 1412 sayılı CMUK'da, gerekse 5271 sayılı CMK'da herhangi bir açıklık bulunmamakla birlikte, Ceza Genel Kurulunun 24.03.2009 tarihli ve 212-67, 11.04.2006 tarihli ve 55-115 ile 22.2.1988 tarihli ve 18 sayılı kararlarında vurgulandığı gibi, bu güne kadar istikrarlı olarak sürdürülen uygulamaya göre Ceza Genel Kurulu, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca gösterilen

itiraz nedenleri ile bağlı olmadan, itiraza gelinen sanık ve suç ile ilgili olarak inceleme yapmakta ve tespit ettiği tüm hukuka aykırılıkları bozma nedeni yapabilmektedir.

Ceza Genel Kurulunun 17.12.2020 tarihli ve 346-527 sayılı kararında ise; temyiz incelemesine konu olan hukuki sorun hakkında, Yargıtay Özel Daire kararı ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının görüşü arasında farklılık olduğu için, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca itiraz kanun yoluna başvurulduğu, itiraz kanun yolu üzerine verilen kararın, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı görüşünün kabulü veya reddi olduğu, Ceza Genel Kurulu, itiraznamede ileri sürülen sebeplerle bağlı olmamakla birlikte, itiraz kanun yolunda Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca gösterilen itiraz sebeplerinin hukuki değerlendirmenin esasını oluşturduğu, itiraz kanun yolu üzerine Ceza Genel Kurulunca yapılan inceleme, tarafların iradesi dışında ve Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının başvurması üzerine yapıldığı, Ceza Genel Kurulu, itiraz kanun yolunda itiraz mercisi olup itirazı kabul ettiği durumlarda özel dairenin yerine geçerek bir karar verdiği kabul edilmiştir.

Öte yandan 1412 sayılı CMUK'nın temyize ilişkin hükümleri arasında yer alan karar düzeltme yoluna 5271 sayılı CMK'da yer verilmemiş ancak 19.12.2006 tarihinde yürürlüğe giren 5560 sayılı Kanun'un 29. maddesiyle 5320 sayılı Kanun'un 8. maddesinin birinci fıkrasına eklenen "Yargıtay ceza daireleri ile Ceza Genel Kurulu kararlarındaki yazıma ilişkin maddi hataların düzeltilmesi için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, ilgili ceza dairesi veya Ceza Genel Kuruluna başvurabilir." cümlesiyle sadece yazıma ilişkin maddi hataların düzeltilmesi ile sınırlı olarak Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısına ilgili Ceza Dairesi veya Ceza Genel Kuruluna başvuru yetkisi tanınmıştır.

1412 sayılı CMUK'nın 5320 sayılı Kanun'un 8/1. maddesi gereğince hâlen yürürlükte bulunan uyuşmazlıkla ilgili 326/3. maddesinde; "Yargıtaydan verilen bozma kararına mahkemelerin ısrar hakkı vardır. Israr üzerine Yargıtay Ceza Genel Kurulunca verilen kararlara uymak mecburidir." hükmü yer almakta olup, bozma kararı üzerine yerel mahkemece verilen direnme kararının incelenmesi sonucu Ceza Genel Kurulunca verilen kararlara uyma zorunluluğu bulunmaktadır.

Gerek yerel mahkemelerce verilen direnme kararları üzerine gerekse Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının Ceza Dairelerinden birinin kararına karşı itirazı nedeniyle Ceza Genel Kurulunca verilen kararlara karşı veya Ceza Genel Kurulunca Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının itirazının reddedilmesi üzerine aynı ceza dairesinin kararı için tekrar Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itiraz yetkisi olduğuna ilişkin kanuni bir düzenleme ise bulunmamaktadır. 5271 sayılı CMK'nın 308. maddesinde düzenlenen Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itirazı kurumunun, olağanüstü bir kanun yolu olması ve istisnai niteliği nedeniyle, maddenin kapsamının kıyas yoluyla genişletilmesi de mümkün değildir. Nitekim öğretide de; 5271 sayılı CMK'nın 308. maddesinde düzenlenen Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itiraz yetkisinin, sadece Yargıtay Ceza Dairelerinin kararlarına karşı gidilebilen bir kanun yolu olduğu vurgulanmış olup Ceza Genel Kurulunun 19.01.2016 tarihli ve 911-1 sayılı kararında da bu husus kabul edilmiştir.

Ayrıca Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itirazı üzerine dosya, Ceza Genel Kuruluna değil, kararına itiraz edilen daireye gönderilecektir. İtiraz yerinde görülürse dairece karar düzeltilecek, aksi hâlde itiraz incelenmek üzere dosya Ceza Genel Kurulunun önüne gelecektir. Kararına karşı

itiraz edilen ceza dairesinin, kısmen kabul kararı da verebileceği Yargıtay tarafından kabul edilmiştir. Ancak bu durumda itirazın, Başsavcı ve ceza dairesince fikir birliğine varılmayan noktaları hakkında karar verilebilmesi adına dosya Ceza Genel Kurulu önüne gelecektir. Ceza Genel Kurulunca değinilen bir başka mesele de kararına itiraz üzerine ceza dairesince verilen karara tekrar itiraz edilebileceği kabulüdür. Buna göre ikinci itiraz sonucu dosya artık direkt Ceza Genel Kurulu önüne gelecektir. Ceza Genel Kurulunun kabul ettiği anlayışa göre, ceza dairesi kararını, Başsavcı tarafından hazırlanan itirazname ile bağlı olmaksızın düzeltebilecektir. Başsavcı, hukuka aykırı durumun ortadan kaldırılması için görüş bildirmektedir. Onun görüşü ne ceza daireleri bakımından ne de Ceza Genel Kurulu bakımından bağlayıcıdır (Ceza Genel Kurulunun 22.10.2013 tarihli ve 1298-418 sayılı kararı). İtiraz edilemez bir karar veya sanık aleyhine süresi içerisinde yapılmamış bir itiraz mevzu bahisse, Ceza Genel Kurulu, itirazı usulden reddedecektir; aksi hâlde maddi incelemeye geçerek, itirazı yerinde bulmazsa bu sefer esastan reddedecektir. Ret kararı sonrası, aynı ceza dairesi kararı için tekrar olağanüstü itiraz kanun yoluna başvurulamaz. İtirazın reddedilmesi üzerine, ilk başta itiraz hiç yapılmamış olsa idi ne yapılacaksa o yapılacak; başka bir deyişle aleyhine itiraz olunan ceza dairesi kararı tatbik edilecektir (doktrindeki bir esere atıf).

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itirazına ilişkin Ceza Genel Kurulu kararlarında kabul edilen anlayışa ve öğretiye göre; özellikle tebliğnameye aykırı daire kararlarını izleyip inceleyen Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, kendi tebliğname görüşünün doğru olduğunda ısrar etmesi veya istisnai durumlarda tebliğnamede belirtilmeyen ve ilk kez tespit edilen hukuka aykırılıkların varlığı hâlinde olağanüstü itiraz kanun yoluna başvurabilecektir. Bu yetki kullanılırken ceza dairesi kararındaki ciddi boyutlara ulaşan ve sonuca etkili olan tüm hukuka aykırılıklar, yapılacak ayrıntılı ve titiz inceleme sonucu tespit edilerek tek seferde görüş açıklanmalı, hangi sanığa ve hükme karşı itiraz edildiği hususu gerekçeleriyle birlikte şüpheye yer bırakmayacak şekilde itiraznamede yer verilmelidir. Bu bağlamda, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itiraz yetkisi; bu yolun olağanüstü kanun yolu olması, Ceza Genel Kurulu tarafından itiraz nedenleriyle bağlı olmadan tüm yönlerden inceleme yapılması ve kesinleşmiş hükümlerin infaz kabiliyetini zayıflatacak nitelikte sonuç doğuran uygulamalardan kaçınılması gerektiği hususları da dikkate alındığında; daha önce ileri sürülen gerekçelerle aynı veya farklı olduğuna bakılmaksızın aynı ceza dairesi kararı için bir kez kullanılabilir (doktrindeki bir esere atıf).

Bu açıklamalar ışığında ön soruna ilişkin uyuşmazlık konusu değerlendirildiğinde;

İşleme dayalı manipülasyon (piyasa dolandırıcılığı) suçundan hakkında kamu davası açılan sanık ...'ın beraatine ilişkin ... 11. Asliye Ceza Mahkemesince verilen 11.06.2014 tarihli ve 553-170 sayılı hükmünün, Cumhuriyet savcısı ve katılan vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay (Kapatılan) 19. Ceza Dairesince 30.03.2016 tarih ve 18395-14177 sayı ile bozulmasına karar verildiği, bozmaya uyan ... 11. Asliye Ceza Mahkemesinin 07.02.2017 tarihli ve 216-64 sayılı kararı ile sanık ... hakkında işleme dayalı manipülasyon (piyasa dolandırıcılığı) suçundan kurulan mahkûmiyet hükmünün, sanık müdafisi tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay (Kapatılan) 19. Ceza Dairesince 23.05.2018 tarih ve 2514-6198 sayı ile onanmasına karar verildiği, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca 15.11.2018 tarih ve 87457 sayı

ile; zamanaşımı nedeniyle kamu davasının düşmesine karar verilmesi gerektiğinden bahisle Özel Dairenin onama kararının kaldırılması talebiyle olağanüstü itiraz kanun yoluna başvurulduğu, itiraz üzerine dosyayı inceleyen Ceza Genel Kurulunca 02.03.2021 tarih ve 587-61 sayı ile; dava zamanaşımının gerçekleşmediği kabul edilerek haklı bir nedene dayanmayan Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının reddine karar verildiği, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca 10.11.2021 tarih ve 126339 sayı ile; hükme esas alınan bilirkişi raporlarının alanında uzman olan kişiler tarafından düzenlenmediği ve TCK'nın 62. maddesinde düzenlenen takdiri indirim nedenleri hükmünün uygulanmasına yer olmadığına karar verilirken yasal ve yeterli gerekçe gösterilmediği gerekçeleriyle, ilk itirazın konusu olan Yargıtay (Kapatılan) 19. Ceza Dairesinin 23.05.2018 tarihli ve 2514-6198 sayılı aynı kararına karşı olağanüstü itiraz kanun yoluna başvurulduğu anlaşılmıştır.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının, özellikle tebliğnameye aykırı daire kararlarını incelemesi sonucu, tebliğnamede yer alan görüşün doğru olduğunda ısrar etmesi veya istisnai durumlarda daha önce belirtilmeyen ve ilk kez tespit edilen hukuka aykırılıkların varlığı hâlinde itiraz yetkisini kullanabilmesi, bu yetkinin, ceza dairesi kararlarındaki ciddi boyutlara ulaşan ve sonuca etkili olan tüm hukuka aykırılıkların, yapılacak ayrıntılı ve titiz inceleme sonucu tespit edilip, hangi sanığa ve hükme karşı itiraz edildiği hususu gerekçeleriyle birlikte, şüpheye yer bırakmayacak şekilde ve tek seferde açıklanarak düzenlenecek olan itirazname aracılığıyla kullanılabilir nitelikte olması, Ceza Genel Kurulunca Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının itirazının reddedilmesi üzerine aynı ceza dairesinin kararı için tekrar Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itiraz yetkisi olduğuna ilişkin kanuni bir düzenleme bulunmaması, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcının itirazı yolunun "istisnai" nitelikte ve olağanüstü kanun yollarından olması, CMK'nın 308. maddesinde yer alan düzenlemenin kıyas yoluyla genişletilmesinin de mümkün olmaması, Ceza Genel Kurulu tarafından itiraz nedenleriyle bağlı olmadan tüm yönlerden inceleme yapılması ve kesinleşmiş hükümlerin infaz kabiliyetini zayıflatacak uygulamalardan kaçınmak gerekmesi hususları da dikkate alındığında; daha önce ileri sürülen gerekçelerle aynı veya farklı olduğuna bakılmaksızın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itiraz yetkisinin, aynı ceza dairesi kararı için bir kez kullanılabileceğinin kabulü gerektiği, kaldı ki Ceza Genel Kurulunca itiraz nedenleriyle bağlı olmadan tüm yönlerden yapılan inceleme sonucu itirazın reddedilmesi üzerine, bu yetkinin aynı ceza dairesi kararına karşı yeniden kullanımının aslında daire kararına değil, Ceza Genel Kurulunun önceki kararına itiraz niteliği taşıdığı ve Ceza Genel Kurulu kararlarına karşı olağanüstü itiraz kanun yoluna da başvurulamayacağının anlaşılması karşısında; Ceza Genel Kurulunca Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının reddedilmesi üzerine aynı ceza dairesi kararı için tekrar olağanüstü itiraz kanun yoluna başvurulamayacağı kabul edilmelidir.

Bu itibarla; Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının reddine karar verilmelidir.

SONUÇ:

Açıklanan nedenlerle;

1- Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının REDDİNE,

2- Dosyanın, mahalline gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİ EDİLMESİNE, 22.03.2022 tarihinde yapılan müzakerede oy birliğiyle karar verildi.